

LLIGA ANTICOMUNISTA, CIA, KCIA I CAUSA, CARES DEL CUB MOON

La «contra» internacional arriba a València

Finança la Internacional Negra, presta suport a dictadors i caps de govern conservadors, propicia la intervenció «contra» al Carib, propietària de fàbriques d'armament i de nombroses empreses. És Causa Espanya o, tant se val, la secta Moon. I ara arriba a València.

Joan Pomares

L'home que ha vingut a Asunción (Paraguai) des de Madrid —sense barba, amb ulleres transparents i cabell negre escàs— per, entre altres coses, entrevistar-se amb **Juan Manuel Frutos**, militar i un dels màxims caps de la Lliga Anticomunista Mundial, està content. Es diu **Antonio Izquierdo**, és el director del diari

Sun Myung Moon, el gran ideòleg.

espanyol **El Alcázar**, i ha rebut tots els suports, inclosos el del mateix president paraguaià i dictador **Alfredo Stroessner**, per a la creació d'una nova plataforma política de l'extrema dreta espanyola.

Uns mesos més tard, les seus madri-

lenyes del Banco de Bilbao, l'Espanol de Crédito i l'Hispano-Americano facturen en diverses llibretes un important ingrés: 600 milions de pessetes. **Izquierdo** parlarà de la «providència divina».

Però l'origen i la destinació no tindran res a veure amb Déu. La destinació, perquè és ben terrenal: col·laborar econòmicament amb el naixement i el desenvolupament de les Juntas Espanolas de Integración, la «nova» formació política espanyola de la Internacional Negra, que, promoguda per **Antonio Izquierdo**, compta en nòmina amb els més destacats líders ultres. Com ara **Antonio González Sáenz** —secretari general de la Federación Nacional de Combatientes—, **Pedro González Bueno** —fill del qui va ser primer ministre franquista de Treball i Acció Sindical—, **Luis Valero Bermejo** —ex-director de Butano, SA, i conseller d'**El Alcázar**—, els ex-

ministres també franquistes **Fernández de la Mora** i **Utrera Molina**, el notari madrileny, ex-líder de Fuerza Nueva, **Blas Pinar López...**

I, és clar, a més d'aquests civils, alguns dels davanters centre del colp del 23-F: el capità **Francisco Acera Martín**, el comandant —assassinat per ETA-m— **Ricardo Sáenz de Inestribillas** i el coronel de la guàrdia civil **Antonio Tejero Molina**.

I, l'origen, 600 milions atorgats pels militars de la dictadura paraguaià i dirigits a través de la WATL —Lliga Anticomunista Mundial—, un dels braços de la Fundació Internacional per a la Victòria sobre el Comunisme —IFVOC—, el gran muntatge internacional format per les files d'elit de l'extrema dreta mundial, que va ser fundada al Japó el 1958 pel criminal de la segona guerra mundial i autor del pacte d'aquest país amb **Hitler** i **Mussolini**, **Ryoichi Sasakawa**.

Barrionuevo
ha legalitzat
allò que uns
altres havien
denegat

Una Lliga i una Fundació el dirigent mundial dels quals és el coronel sud-coreà **Bo Hi Pak**, el qual, paral·lelament, és, així mateix, el creador i el president de la Confederació d'Associacions per a la Unificació de les Societats d'Amèrica, més coneguda com Causa.

El 1961 Corea del Sud viu sota el signe de la violència i la guerra civil. El resultat n'és la victòria del colp d'estat propiciat per **Park**

Chung Lee, militar de l'extrema dreta, feroçment anticomunista i futur enemic de **Kim Il Sung**, el gran líder socialista sud-coreà.

Molts es beneficien amb el colp, entre els quals hi ha **Bo Hi Pak**, un militar que ja pertanyia de feia anys a la secta fundada per **Sung Myung Moon** que copa immediatament el servei d'intel·ligència coreà —KCIA—, i passa tot d'una a ocupar el càrrec d'agregat militar a Washington.

D'aleshores ençà, **Bo Hi Pak**, president de Causa i lloctinent de la secta Moon, ha treballat en col·laboració amb la CIA nord-americana. Fonamentalment, ajudant a impulsar la propaganda anticomunista a Àsia —a través de ràdio Free Asia, una mena de ràdio Liberty USA— i, en general, salvaguardant els interessos nord-americans al seu país, i viceversa.

Després de fundar, el 1980, Causa,

i de tenir alguns problemes en distints països americans, el coronel **Bo**, comptant amb el suport del general paraguaià **Gregorio Alvarez**, aconsegueix per fi instal·lar-ne el centre mundial d'operacions en aquest país i, des d'allí, escampar les seues activitat anticomunistes i anticastristes a tot el continent. A Paraguai, i aliat a la cúpula militar —a la qual ha facilitat importantíssimes trameses d'armes— i a la crema financera i comptant, a més, amb un gran poder bancari, ha estat funcionant el seu quarter general. Tot, destinat a assentar el poder econòmic d'un dels majors grups de pressió a nivell internacional.

El reverend **Sung Myung Moon**, **Yong Myung** o **Moon** només, va començar a aconseguir seguidors a principis dels anys cinquanta i el 1953 registrava la Santa Associació Espiritual per a la Unificació del Cristianisme Mundial, que, el 1971, passava a denominar-se Església de la Unificació. Aquesta església —vulgarment, secta Moon— és una policroma combinació de cristianisme, taoisme, confucianisme, budisme, ocultació i càbales, i la seua doctrina apareix dissenyada en el llibre del fundador **Sung Myung Moon** denominat *El principi diví*. Però, sota una aparent pell religiosa, només s'amaga una amplíssima xarxa de la ultradreta mundial.

Sempre del costat de l'administració nord-americana —els grans negocis de la secta van començar amb la tolerància del president **Eisenhower**, i tant **Nixon** com **Carter** o **Reagan** n'han rebut permanentment suport—, els moonis, per a la seua gran empresa mundial no han dubtat a col·laborar no sols amb reconeguts

traficants internacionals d'armes, sinó també amb tota mena de forces polítiques secretes, com ara la lògia P-2, o amb la mateixa màfia italo-americana, a més dels dictadors ja citats.

Però la seua preocupació fonamental és «la lluita contra el marxisme internacional», contra la seua extensió. I, a tal fi, a més de la ja citada Federació per a la Victòria sobre el Comunisme, els components de l'Església Unificadora han creat, entre d'altres, també les següents marques i versions: l'Associació per a la Promoció dels Valors Espiritual i Morals, Família Unida, Pioners de la Nova Era, Moviment Universitari per a la Renovació Espiritual, Fundació Líders per a la Llibertat, Fundació per a la Supremacia de la Llibertat... I així fins a una llarga llista de subdivisions, partícules i àtoms de la simplement església o secta Moon. I, en tot això, **Bo Hi Pak** compleix el paper d'assessor militar, i, el reverend Moon, de gran guru o ideòleg.

Antonio Izquierdo, impulsor de la nova extrema dreta.

La fabricació del llançagranades M-79, de fusells d'assalt M-16 o dels canons antiaeris Vulcano, són algunes de les activitats extrareligioses produïdes pels moonis a Corea del Sud, amb llicència americana i en exclusiva, en les seues indústries de la Tong. Una producció que quadra perfectament amb la idea antimarxista dels Moon i amb un dels seus principis més sagrats: «La principal manifestació actual de Satanàs és el comunisme».

Els fusells i els canons fabricats pels Moon podrien estar arribant a la «contra» sud-americana que opera al

Carib —sempre contra Cuba i ara contra Nicaragua—.

Els moonis posseeixen una sòlida estructura internacional, no només per les seues múltiples pantalles socio-culturals de propaganda reaccionària, sinó també finançament, gràcies a les seues quasi dues-centes empreses que, tret d'Oceania, treballen arreu del món.

I, així, els moonis, ha més del ja citat armament —per a l'exèrcit coreà i

que va ser ambaixador també de la dictadura.

Un any abans, també a París, però al maig, uns altres espanyols havien assistit igualment a un dels seminaris Moon. Aquesta vegada organitzat sota el rètol AULA —Associació pro-unitat Llatino-Americana—. I, a més del ja reincident ex-ambaixador, hi assistia l'ex-president del govern i actual líder del CDS, **Adolfo Suárez**. Un polític que havia viatjat molt més

ra **Miguel Urabayen**, el degà de Ciències de la Informació de Madrid, **Àngel Benito**, l'ex-director de *El Europeo* **Salustiano del Campo**, i, així mateix, **José Luis Gómez Tello**, redactor de *l'Alcazar*, i el superfamós ultra dirigent d'Alianza Popular **Guillermo Kirkpatrick**, un assidu de les trobades internacionals d'extrema dreta.

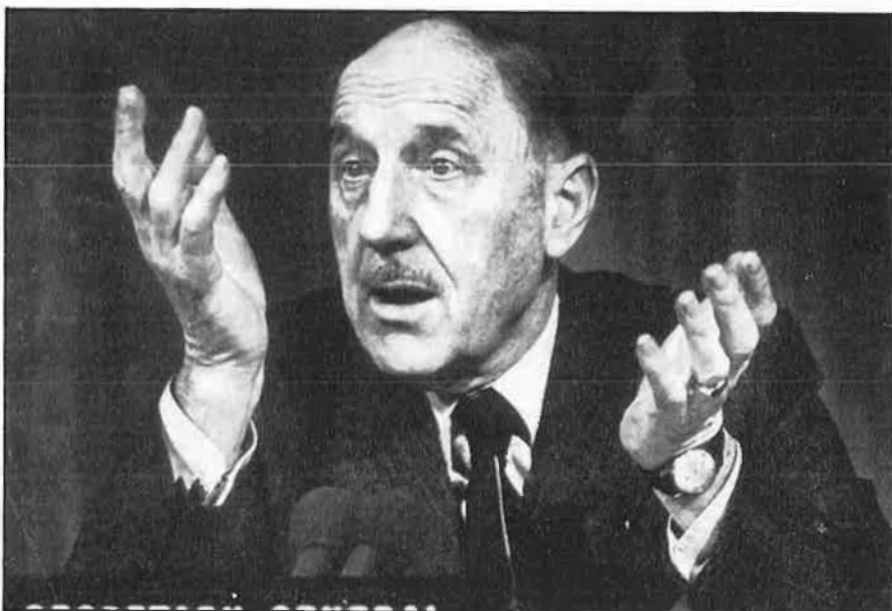
I en la llista d'un altre acte, organitzat aquesta vegada pel Moviment Europeu per la Pau —una altra sigla fantasma— també en 1983 i per diverses ciutats europees, figuraven de nou **Gómez Tello** i **Miguel Salas Marote**, redactor de la revista militar *Formación*.

Causa és, doncs, a hores d'ara, «una vertadera multinacional cristiana de l'anticomunisme mundial». Paraules d'un dels seus màxims apologetes, l'ex-ministre d'UCD de Cultura, **Ricardo de la Cierva**, que va dir en tornar impressionat d'un dels seminaris Moon-Causa a Sao Paulo, i començà, tot seguit, a fer córrer rius de tinta i flors per als seguidors de **Sung Myung Moon** i **So Hi Pak**. Encara que, públicament, ell sempre ha desmentit la seua entrada en la secta. Tot i que no a Causa. ¿El darrer gran fixatge Moon? L'ex-secretari general de l'OTAN **Joseph Luns**.

L'església de la Unificació va ser promoguda a l'Estat espanyol per **Àngel Cano Jiménez** i per **Segundo Merchán**, que la van fundar el juliol de 1971. Però els «unificats» han estat repetidament rebutjats pel Ministeri d'Interior per a la legalització. Un enregistrament que havia estat sol·licitat sota noms molt diversos. Associació Confesional para la Unificación del Cristianismo —el 1973, demanda denegada—, Iglesia del Espíritu Santo —al novembre de 1974, demanda denegada—, Iglesia del Principio Divino —desembre del mateix any, denegada—, i així fins a sis ocasions.

Fins que en agost de l'any passat, i sense cap entrebanc, el Ministeri de l'Interior de **José Barrionuevo** permetia definitivament que Causa —la facció més agressiva de Moon— es donés d'alta en el Registre d'Associacions Culturals i Recreatives.

Manuel Campillo Parra, el president de Causa-Espana, és membre, alhora —com tots els causes de l'estat— de Moon, la secta internacional que ací presideix l'italià **Elio d'Alberti**. Amb uns cent cinquanta membres assentats ja a Barcelona i amb centres importants a Madrid i a Àvila —Navas del Marqués— que estan preparant ja el futur desembarcament de la «contra» a València. □

Joseph Luns, darrer fitxatge Moon.

per a l'exportació—, produeixen per a la indústria aèria i espacial Titanic —empreses Dong Hwa Titanium Industrial i Hankook Titanium— posseeixen una importantíssima flota pesquera, mantenen drassanes, cadenes de transport internacional, nombrosos mitjans de comunicació, joieries, productes cosmètics i de farmàcia —empresa Il Hwa Pharmaceutical—, cull i envasa el ginseng coreà, participa en la gran hoteleria... i tot un llarguíssim etcètera.

«Matar Castro», això és el que es proposava l'home que s'aixecà —ex-militar retirat— entre els presents. Era la reunió que, en el febrer de 1985 i a París, celebrava Causa. La idea va ser rebutjada per poc convenient —a més de pel seu dubtós èxit— pels participants al seminari que la branca política dels Moon hi havia organitzat sota el títol «L'expansió actual del comunisme al Carib». Com veiem, tota una obsessió.

Entre els congregats —més d'un miler de militars, tècnics de la guerra i simpatitzants dels principis Causa— hi havia el general **Feliz Alvarez Arenas**, que havia estat ministre de l'exèrcit amb **Franco**, i **Emilio Benavides**,

prop que **Carlos Robles Piquer**, el qual va ser capaç d'anar, per a una cita amb els Moon-Causa, fins a Montevideo, Uruguai.

Una altra gran preocupació dels moonis ha estat controlar algun sector important dels mitjans de comunicació. I, així, a més, assolir una presència important i accions a la ràdio, cinema i televisió. L'església Unificada és també ama del *Washington Times* —un dels periòdics predilectes de les ambaixades de Reagan—, del *News World* —en castellà editat com *Noticias del Mundo*— i compta amb les simpaties de l'empresa editora del *Figaro* i d'alguns columnistes del setmanari *Época*.

Per mantenir aquesta xarxa, els moonis han hagut també d'organitzar una cara informativa del seu complex poliedre sectari. Així, van fabricar l'Associació Europea de Redactors en Cap o la Conferència Mundial dels Mitjans de Comunicació. Amb un cert èxit.

En la llista dels assistents a les conferències que en 1983 els moonistes celebraren a Colòmbia hi havia, enganyats o per simple militància: el professor de la Universitat de Navar-